

[Bjørn Elmquist]

Man kan drøfte meget, hvad årsagen er der-til. Jeg tror da, det har noget at gøre med, at der findes flere muligheder for unge i dag sammenlignet med for 10 år siden. Jeg tror også, det har lidt at gøre med, at forældrene i dag, som unge gerne vil revolttere imod, rejse sig imod, er den såkaldte 60'er-generation; og nogle af dem, der underviser i skolerne, er også 60'er-generationen, og der er mange skoleelever i dag, der er trætte af, at de flipper ud og ikke giver dem det, som ungdommen synes den har brug for.

Det kan bringe os ind i en meget lang diskussion, men det hører med til billedet, og det gør, at vi må interessere os for, hvad vi fortsat kan gøre på det forebyggende område, for vi er, tror jeg, på en række områder i hvert fald på rette vej. Der er SSP-arbejdet, og her vil jeg gerne takke justitsministeren for det, han har sagt i dag. Jeg tror, at det hos P-delen af SSP, dvs. hos politiet, har bortvejret en vis bekymring, som også jeg har mødt. De var bange for, at ombudsmandens helt korrekte vurdering eller redegørelse om tavshedspligtens betydning kunne betyde, at der var personlige, konkrete oplysninger af følsom karakter, som ikke kom hele vejen rundt i SSP-arbejdet. Hvis man følger det forslag, der i øjeblikket ligger fra socialministeren om at ophæve socialudvalgenes selvstændige kompetence, ville man nok klare problemerne mellem de to S'er: socialmyndighederne og skolemyndighederne. Men hvor blev politidelen af?

Jeg er meget tilfreds med, at justitsministeren igen har klargjort, at det er noget, man arbejder på i Justitsministeriet. Derved skal vi ikke udhule forvaltningsloven. Det er ikke det, vi er ude på, men vi må også sikre os, at SSP ikke får problemer i sit daglige virke.

Vi har haft en debat forleden dag om de såkaldte sociale kontrakter. Vi har også været inde på konfliktrådene, så jeg synes alt i alt, vi må sige, at der er ting og sager, der kører på dette område i henseende til videreudbygning af det forebyggende arbejde og den del af sanktionspolitikken, som først og fremmest retter sig mod de unge og de yngre, som er ældre end de unge.

Jeg synes, at Det Kriminalpræventive Råd gør et godt og stort stykke arbejde. Der er mærkningskampagnerne, hvor virksomheder har fulgt op, hvad Det Kriminalpræventive Råd har foreslået. Så er der alle de private bor-

geres muligheder. En af de ting, som i vores gruppe blev rejst, da vi drøftede debatten i dag, var den passivitet, som man desværre en gang imellem er ude for, når andre borgere i dagligdagen møder de forbrydelser, som fru Inger Stilling Pedersen her har rejst forespørgslen om. Det er kreperligt, at der udvises så stor passivitet, man burde dér kunne udvise en større solidarisk holdning.

Nogle elementer har dog været meget gode: Naboskabkampagnen har kørt meget godt, og den har ført til, at der igen i min gruppe er nogen, der har rejst spørgsmålet, om man ikke kunne videreudbygge det uden at nå til det, man kunne kalde selvtægtsordninger. Det er en svær balance at opnå, men der er nogen, der har lanceret begrebet »kvartersheriffer«, og det har ikke noget med timetal at gøre, men en folkevalgt, eller en, som får en kasket på eller et lille tegn – vi taler ikke om sherifstjerne – men som dog får visse offentlige beføjelser, så det ikke bliver privat selvtægt. Det kunne være et tidligere kommunalbestyrelsesmedlem eller en pensioneret politimand. Vi har set, hvordan forsikringsselskaberne har forstået at kunne bruge disse veltjente borgere. Måske kunne vi også, uden at det betød en lønudgift, finde frem til en eller anden form for privat virksomhed her, men med offentlighedens godkendelse. Det skal ikke være en egentlig politimæssig indsats, det skal ikke være en knippelsvinger, undskyld udtrykket, men en, som går rundt og kikker på i kvarteret.

Der er også erfaringer fra frikommuneordningerne. Fra Ballerup Kommune kender vi hele skoleklasser, som er blevet miljøvogtere, som rydder op og holder øje med, hvad der nu foregår, uden at det bliver en egentlig politimæssig indsats. Så er der noget fra skolevæsenet, hvor vi har set, at hvis skolebørn får at vide, at hvis de kan medvirke til, at reparationskontoen reduceres, får de del deri. Det har betydet, at hæværk på de skoler, der har denne ordning, er faldet kraftigt.

Der er jo andet arbejde, end det traditionelle forebyggende arbejde. Her spiller sådan noget som opklaringsprocenter ind, det er klart. Effektivisering i sanktionspolitikken har også en stor betydning, og her synes jeg i og for sig, at vi har gjort et vist stykke arbejde herinde i Folketinget ved, at ventetiden for afsoning af voldsforbrydelser er blevet kraftigt reduceret.